

Οσιακή κοίμηση Αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος (Άγιος Λεόντιος Επίσκοπος Νεαπόλεως)

/ [Πεμπτούσια· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Γιατί κατ' αυτήν την ημέρα, κατά την οποία ο μακαρίτης έκαμε την αποδημία προς τον Κύριον απ' αυτή τη ζωή, κάποιος απ' αυτούς που ασκούν τον αγγελικό βίο και το σχήμα, ένας ενάρετος άνθρωπος Σαβίνος τ' όνομά του, κατοικώντας στην Αλεξάνδρεια στα λεγόμενα Φτερά του Κανώβου, βλέπει τον θεοτίμητο τούτον Ιωάννη να βγαίνει από το Πατριαρχείο του μαζί με όλο τον κλήρο που βαστούσε κεριά, και να πηγαίνει προς τον Βασιλέα, σαν να τον διέταξε κάποιος ευνούχος, λέγει, καμαριέρης, και μια κόρη σαν τον ήλιο, να τον υποδέχεται, όταν είχε βγει από την Πύλη του Πατριαρχείου – που σημαίνει τον χωρισμό από το σώμα του – και να τον κρατεί από το χέρι και να έχει γύρω στο κεφάλι της στεφάνι από ελαιόκλαδα. Αμέσως λοιπόν κατάλαβε ο όσιος Σαβίνος ότι εκείνη την ώρα από την Κύπρο, τους ρώτησαν οι μαθητές του κι' έμαθαν ότι ήταν αληθινή η οπτασία και μάλιστα από τα σχετικά με την κόρη, που τον κρατούσε από το χέρι. Γιατί ήταν παράδειγμα, καθώς ο ίδιος ο μακαρίτης διηγήθηκε, όπως ήδη εξιστορήσαμε στην

αρχή της βιογραφίας του ότι έλαβε υποσχέσεις από την κόρη, που του φανερώθηκε, όταν ήταν νέος, και που του είπε ότι «αν με αποκτήσεις φίλη, εγώ θα σε εισαγάγω στον Βασιλέα», πράγμα που και έκαμε στ' αλήθεια.

Αλλά δεν είναι μονάχα απ' αυτό, που όλοι είχαν λάβει την διαβεβαίωση, ότι η ελεημοσύνη του και η συμπόνια προς αυτούς που έχουν ανάγκη τον εισήγαγε σ' εκείνους που είναι στη βασιλεία των ουρανών, μα ότι κι' άλλος, που κατοικούσε στην Αλεξάνδρεια είδε εκείνη τη νύκτα, που οπτασιάστηκε κι' ο όσιος Σαβίνος, όλους τους φτωχούς και ορφανούς και χήρες να βαστούν ελαιόκλαδα και να συνοδεύουν τον Πατριάρχη, που πήγαινε στην εκκλησία. Και όχι μονάχα δύο ή δέκα ή εκατό διαβεβαιώσεις υπάρχουν, από τις οποίες μαθαίνουμε καθαρά ότι αξιώθηκε να συγκαταριθμισθεί μέσα στους αγίους ο αοίδιμος αυτός, αλλά ότι και από όλες η πιο φανερή έχει καταστεί η εξής μία:

Μετά δηλαδή από αρκετό καιρό, ενώ τελούνταν η ετήσια υμνωδία στον πολλές φορές αναφερθέντα ναό του παμμακάριστου Τύχωνος, όπου βρίσκεται θαμμένο και το τίμιο σώμα του ένδοξου Ιωάννη, - κι η ιερά νυκτερινή μελωδία που τελούνταν ήταν σε ανύμνηση της ετήσιας γιορτής του συμμακάριστου του Πατριάρχη, του αγίου του θαυματουργού, εννοώ δηλαδή του Τύχωνος, στην οποία σαν να μετείχε κι' ο ίδιος ο οσιώτατος Ιωάννης, στην αγαλλίαση συγχρόνως και στις χορωδίες των ύμνων μαζί με τους λειτουργούς, κατά τρόπο ιερό και μυστικό - και σ' αυτούς

όλους, σαν ένας φιλόστοργος πατέρας, που θέλησε να χαρίσει στα παιδιά του ευλογία, την οποίαν έχει αποκομίσει από τις παροχές και δωρεές από τον Θεό, ξαφνικά έχυσε έξω από το μνήμα του την ιαματική ευωδία των μύρων. Αυτήν, αφού όλοι απολαύσαμε με πολλή ευχαρίστηση, αναπέμπουμε δόξα και μεγαλοπρέπεια στον Πατέρα και τον Υιό και στο Άγιον Πνεύμα, που δόξασαν τους αγίους τους με αιώνια δόξα τώρα και πάντα και στους αιώνες των αιώνων.

Και κανείς, φιλόχριστοι, ας μην είναι άπιστος στην τέτοια θαυματουργία. Γιατί και μέχρι σήμερα μπορεί κανείς να δει σ' αυτήν την φιλόχριστη νήσο των Κυπρίων να βρίσκεται σ' ενέργεια σε πολλούς αγίους η τέτοια χάρη του Θεού και σαν από βρύσες να ξεχύνεται η ευωδία των μύρων από τα τίμιά τους λείψανα σε δόξα της αγαθότητας του Θεού, μα και σε τιμή των αγίων του, αλλά και σε προθυμία και ζήλο αγαθό των κατοπινών ανθρώπων, όπως, αφού ζήσουμε κατά μίμηση αυτών, αξιωθούμε κι' εμείς τις ίδιες τιμές από τον δίκαιο μισθανταποδότη Θεό. Ας γίνουμε λοιπόν, αγαπητοί, κι' εμείς εκπληρωτές των χριστιανικών πράξεων, που έχουμε περιγράψει πρωτύτερα, του αγίου τούτου πατρός μας Ιωάννη, και σαν πάροικοι και παρεπίδημοι που είμαστε σ' αυτή τη ζωή, ας θησαυρίσουμε στη μέλλουσα ζωή με την πλουσιοπάροχη ελεημοσύνη προς αυτούς που έχουν ανάγκη. Γιατί, κατά τον θεϊκό Απόστολο «αυτός που σπέρνει με ευλογίες, με ευλογίες και θα θερίσει», αντί των φθαρτών τα άφθαρτα, αντί των αισθητών κι' αυτών που βλέπονται, «αυτά που δεν τα είδε μάτι κι' αφτί δεν τα άκουσε και δεν ήρθαν στο νου του ανθρώπου, αυτά που ετοίμασε ο Θεός σ' αυτούς που τον αγαπούν». Αυτά είθε όλοι εμείς να επιτύχουμε με τη χάρη και τη φιλανθρωπία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, με τον οποίο μαζί με τον Πατέρα και το Άγιον Πνεύμα είθε να είναι η δόξα, η τιμή και η δύναμη τώρα και πάντοτε και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

(Από το βιβλίο «Βίος του Αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος», του Αγίου Λεοντίου Επισκόπου Νεαπόλεως Κύπρου, έκδοσις Ιεράς Μητροπόλεως Λεμεσού.)